

ጥናት አንድ ናሆም 1:1-15 (ለመሪው የተዘጋጀ)

1. አብዛኛዎቹ የእግዚአብሔር ነብያት መልዕክታቸው የሚያተኩረው በእስራኤል ወይም ደግሞ በይሁዳ ላይ እንደሆነ ይታወቃል፤ ሆኖም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንደምንመለከተው የነብዩ ናሆም ትንቢት ትኩረት ያደረገው በዚያን ዘመን ታላቅና በአካባቢው መንግሥታት መሃል የተፈራረች በነበረችው በአሰር ዋና ከተማ በሆነችው በነነዌ ላይ ነው። ይህች ከተማ ምናልባትም ከመቶ አመታት በፊት እንደዚሁ ሃጥያታ በዝቶ እግዚአብሔር ከቸርነቱ ብዛት የተነሳ የንስሃ እድል ለመስጠት ነብዩን ዮናስን በመላክ የንስሃ መልዕክት እንዲያስተላልፍለት ለመላክ እንደወሰነና ዮናስ በእንቢተኛነቱ በተለያዩ ነገሮች ውስጥ አልፎ በመጨረሻ ሄዶ መልዕክቱን በማስተላለፍ ሕዝቡ ንስሃ በመግባት ከፍርድ እንዳመለጠ በትንቢተ ዮናስ ውስጥ እናነባለን።
2. ባል ለሚስቱ ካለው ፍቅር የተነሳ እንደሚቀና፤ ስለ እግዚአብሔር ቀናተኛነት መናገሩ እርሱ ለምርጫ ያለውን የፍቅር ስሜት ለመግለጽ እንደሆነ፤ ይህም ማለት ከፍቅሩ የተነሳ እኛ ራሳችንን ለሌላ መስጠታችን ከሚያመጣብን ክፉ ነገር ከመከላከል አንጻር እንጂ እርሱ እኛን ከማጣት የተነሳ ከሚጎድልበት ነገር አንጻር እንደሆነ አረዳለሁ። ምናልባትም ይህንን ሃሳብ በጥሩ መንገድ ሊያስረዳን ይችላል ብዬ የማምነው የጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በ2ኛ ቆሮ 11:2 ላይ እነርሱን ለክርስቶስ ሙሽራ አድርጎ ለማቅረብ ካለው ፍላጎት የተነሳ እንደሚቀናላቸው የሚናገረው ነገር ሁኔታውን ግልጽ ያደርግልናል አላለሁ።
3. ነብዩ በዝርዝር ያሰፈረልን የእግዚአብሔር ችሎታ፣ ታላቅነቱ፣ መዓትና ቁጣውን ሁሉ በምንመለከትበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ለሆኑት ሁሉ ታላቅ መጽናናት የሚሆንበት መንገድ፤ እንደዚህ ያለ ሁሉን ማድረግ የሚችልና፤ እጅግ ታላቅ የሆነ አምላክ ከእኔ ጎን ካለልኝ ምንም የሚያስፈራኝና ሊያስደነግጠኝ የሚችል ሃይል ሊኖር አይችልም የሚለው ሃሳብ ትልቅ መጽናኛ ይሆናል። በአንጻሩ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ በዓመጽ የሚኖርና በጠላትነት ለሚመላለሰው ሰው፤ እግዚአብሔር የዚህ አይነት ሃይል ያለው መሆኑና ተፈጥሮን ሁሉ የመቆጣጠር ማለትም በወጀብና በአውሎ ነፋስ ውስጥ እንኳን መንገድ ያለው ከሆነ ማምለጫ ሥፍራ ሊኖረው እንደማይችል በማወቅ ከመጽናናት ይልቅ ፍርሃት እንደሚሞላው ግልጽ ነው።
4. በቁጥ-8 ላይ ከምንመለከተው፤ የነነዌን ከተማ ጸሐፊው የእግዚአብሔር መልካምነት እንደምታይ ሳይሆን የእግዚአብሔር ጠላት በመሆን እንደምትመላለስ አድርጎ ነው ሲናገር የምናገኘው። የሰቆቃው ኤርሚያስ ጸሐፊ ልክ እንደ ነብዩ ናሆም በእግዚአብሔር መልካምነት የተስማማ ሲሆን፤ ይህ መጽሐፍ ግን ግልጽ አድርጎ የሚነግረን ተጨማሪ ሃሳብ ቢኖር፤ እግዚአብሔር መልካምነቱ አንደኛ እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉት ሰዎች እንደሆነ፤ ሌላው ደግሞ እግዚአብሔርን ለሚፈልጉት ሰዎች እንደሆነ ነው የሚናገረን፤ ይህንኑ ሃሳብ በናሆም ቁጥ 7 ላይም እናገኘዋለን።
5. የነነዌ ሕዝብ ከላጥያታቸው እንዲመለሱ እግዚአብሔር ዮናስን ከላከበት ጊዜ አንስቶ እስከዚህ ዳግመኛ ናሆምን በሃጥያታቸው እንደሚቀጡ እንዲናገር እስከላከው ጊዜ ድረስ ለእኔ የሚታዩ የእግዚአብሔር ባህርያት፣ ዮናስን ንስሃ እንዲገቡ በመላኩና ከዮናስ ጋራ በመሟገቱ ምህረቱንና ርህራሄውን አያለሁ፤ ፍርድን በናሆም በኩል እንደሚመጣ ከመናገሩ በፊት ቢያንስ ለአንድ መቶ ዓመታት ሳይቀጣቸው በመቆየቱ ደግሞ የትዕግሥቱን ብዛት አያለሁ፤ በመጨረሻም ቁጥ 3 ላይ “እግዚአብሔር በደለኛውን ሳይቀጣ አያልፍም” ብሎ እንደተናገረው፤ ያለውን ነገር በነነዌ ላይ መፈጸሙ በሃጥያት ላይ የሚፈርድ ጻድቅ ፈራጅ እንደሆነም ማየት ችያለሁ።
6. በዘካ 2:8 ላይ “...የሚነካችሁ የዓይኑን ብሉን ይነካል።” በማለት እንደተነገረው ሁሉ የእግዚአብሔር የሆነውን ሕዝቡን የሚነካበት ማንኛውም ጠላት በእግዚአብሔር ዘንድ የሚታየው ልክ እርሱን ራሱን እንደነካ አድርጎ የሚቆጥር በመሆኑ፤ ለዚህ ነው በዚህ ሥፍራ በናሆ 1:11-12 ላይ የነነዌ በይሁዳ ላይ ማሰር ልክ በእግዚአብሔር በራሱ ላይ እንደማሰር ሆኖ የተነገረው። አዎን መጽሐፍ ቅዱስ በሰፊው የእግዚአብሔርን አፍቃሪነት፤ እንዲያውም እግዚአብሔር ራሱ ፍቅር እንደሆነ ይናገራል፤ ሆኖም የናሆም ትንቢት የእግዚአብሔርን ሌላ ገጽታ፤ ማለትም እግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ሳይሆን በሃጥያት ላይ የሚፈርድ አምላክ እንደሆነም ያሳያል።
7. እግዚአብሔር ለሕዝቡ ጠላቱን ከጣለለትና በሰላም ተደላድለው እንዲቀመጡ ሁኔታውን አመቻቸላቸው ማለት ምንም ዓይነት ሃላፊነትና ግዴታ ሳይኖርባቸው ይኖራሉ ማለት እንዳልሆነ ቁጥ 15 ላይ የምናነበው ሃሳብ ይጠቁመናል “ይሁዳ ሆይ በዓላትህን አክብር፤ ስዕለትህንም ፈጽም” በማለት ኑሮው እግዚአብሔር አምላኩን በማምለክ ዙሪያ ማተኮር እንደሚኖርበት ይጠቁመናል።
8. መከራና ጭንቀት በዘበበት ሕይወት ውስጥ ሲያልፉ፤ አብዛኛውን ጊዜ ለብዙ አማኞች አዕምሮ ሰይጣን ጥያቄ ሆኖ እንዲሰማቸው በጀሯቸው ሹክ የሚልላቸው ጥያቄ “ታዲያ እግዚአብሔር መልካም አምላክ ከሆነና፤ ይወደኛል ብለህ የምታስበውን ያህል ቢወድህ፤ ለምን ይህ ሁሉ ሁኔታ በአንተ ላይ ደረሰ?” በማለት የእግዚአብሔርን መልካምነት ከጥያቄ ውስጥ እንድናስገባው ግብዣ ማቅረብ ልማዱ ስለሆነ፤ ይህንን ተንኮሉን ተገንዝቦ ጀሮን ለእርሱ አለመስጠት ጥበብ ነው።

ጥናት ሁለት ናሆም 2:1-3:19 (ለመሪው የተዘጋጀ)

1. ነገዌ እግዚአብሔር ሊያመጣባት ካለው ነገር ለማምለጥ ይህንን ዓይነት ዝግጅት እንድታደርግ በነብዩ ናሆም በኩል ሲነግራት እውነትም እነዚህ ነገሮች ማምለጫ ሊሆኗት እንደሚችሉ ለመናገር ሳይሆን፤ በማጫዘና በማላገጥ ምሽግን በመጠበቅ፤ ወገብን በመታጠቅና ያላትን ሃይል ሁሉ ለማስባሰብ መሞከር ምንም ፋይዳ ሊኖረው እንደማይችል ለመናገር እንደሆነ ነው የማምነው። በቁ1 ላይ እግዚአብሔር ለየት ባለ መንገድ ከእርሱ ዘንድ ሊመጣ ያለውን ቅጣት ለማስወገድ ነገዌ ማድረግ የምትችለው ነገር እንደሌለ የተናገረ ሲሆን፤ በቁ2 ላይ ደግሞ ከዚያው ሃሳብ ጋራ በተገናኘ፤ ያሳለፉት ብዙ ነገሮች ቢኖሩም እንኳን የያዕቆብ ክብር መመለሱ እርግጠኛ እንደሆነ በመናገር የቀደመውን ሃሳብን ዳግመኛ ያረጋግጣል።
2. ምንም እንኳን እነዚህ ቁጥሮች ሁሉ ስለ ነገዌ መውደቅ አይቀረጹት ገልጠው የሚናገሩ ይሁን እንጂ፤ በተለይም ቁ6ት ላይ “የወንዙ በር ወለል ብሎ ተከፈተ፤ ቤተ መንግሥቱም ወደቀ” በማለት ገና እንደሚሆን ነገር አድርጎ ከመናገር ባሻገር በከተማይቱ ላይ ዛሬውኑ ሆኖ እንደሚያየው ነገር አድርጎ ነው ናሆም ሁኔታውን የሚያቀርበው። የአሰር የጦር ሰራዊት በአካባቢው ሁሉ የታወቀና ማናቸውንም ሃይል እየደመሰሰ እዚህ እንደደረሰ ቢታወቅም እንኳን፤ በዚህን ወቅት የተነሳበት እግዚአብሔር ራሱ እንጂ የምድር ጦር ሰራዊት ስላልሆነ፤ በተሰጠው ትዕዛዝ መሰረት ለመዋጋት ቢወጣም እንኳን ተሰነክሎ እንደወደቀና ምንም ማድረግ እንዳልቻለ ነው የምንመለከተው።
3. ነገዌ ላይ ዛሬውኑ እንደደረሰባት አድርጎ በቁ10 ላይ ከሚናገራቸው ሰባት ነገሮች መሃል የመጀመሪያዎቹ ሶስቱ የሚከተሉት ናቸው፡ ተበዝብዛለች፤ ተዘርፋለችና፤ ተራቁታለች (እነዚህ በንብረት ላይ ያተኮሩ ናቸው)፤ እንደ ሰው አድርጎ የተናገራቸው አራቱ ነገሮች ደግሞ፡ ልብ ቀልጧል፤ ጉልበት ተብረከርኳል፤ ሰውነት ተንቀጥቅጧልና፤ ፊት ሁሉ ገርጥቷል የሚሉት ናቸው። አሰር አስፈሪነቱ በመንግሥታት ሁሉ ዘንድ እንደታወቀ ሁሉ፤ በዚህ ክፍልም የተመሰሰበት የአራዊት አለቃ ተብሎ በሚታወቀው በአንበሳ እንደሆነ እንመለከታለን።
4. እንደሚታወቀው የአሰር መንግሥት በዚያን ዘመን በብርቱ የታወቀለት፤ ሁሉንም ያንበረከከ መንግሥት ነበረ፤ ሆኖም በ612 ዓ.ዓ ባቢሎናውያን፤ ከለዳዊያንና የሜዶ ፐርሲያ መንግሥታት በታላቅ አመታት ስለመቱት መውደቁን እናውቃለን። በ2:13 ላይ ነብዩ ናሆም ሊነግረን የሚፈልገው ነገር ቢኖር፤ ምንም እንኳን እነዚህ መንግሥታት ጣሉት ይባል እንጂ መንግሥታቱ በእግዚአብሔር እጅ የመጠቀሚያ መሳሪያዎች መሆናቸውን ነው የምናየው። ስረገላቸውን እንደሚያቃጥልና እንደሚያጤኑ፤ ደቦል አንበሶቻቸውን (ብርቱ ሰዎቻቸውን) ሰይፍ እንደሚበላ፤ የሚበሉትን ነገር እንደሚያጡና ከእንግዲህ ወዲህ የመልዕክተኞቻቸው ድምጽ እንደማይሰማ ይሆናሉ።
5. በዚህ በናሆ 3:1 ላይ ይህች እግዚአብሔር ለፍርድ እያዘጋጀት ያለችዋን የነገዌን ከተማ ለመግለጽ የተጠቀመባቸው ሃሳቦች፡ የመጀመሪያው የደም ከተማ ይላታል፤ በማስከተል ደግሞ ዘረፋ የሞላባት ከተማ እንደሆነች ሲናገር፤ ቀጥሎ ደግሞ ብዝበዛዋ ወይም ምርኮዋ ከብዛቱ የተነሳ ተግዘ እንደማያልቅ ይነግረናል። ምንም እንኳን ፍርዱ ገና ያልሆነና ሁኔታዎቹም ገና ያልተፈጸሙ ቢሆኑም እንኳን፤ ነብዩ ናሆም እንደሆነና እንዳለቀለት አድርጎ የሚናገርበት ምክንያት እኔ እንደሚገባኝ ከሆነ፤ እግዚአብሔር አምላክ አንድን ነገር ተናገረ ወይም ቃል አወጣ ማለት ከተከናወነ ነገር ምንም ተለይቶ ስለማይታይ ይመስለኛል ይህንን አነጋገር የተጠቀመው።
6. በቁ4-7 ውስጥ ያሉትን እነዚህን ሁሉ ሃሳቦች በአንድ ቃል ብቻ አጠቅልል ብባል ብዙ አማራጭ ቃላቶች ሊኖሩ እንደሚችሉ ብረዳም እንኳን አብዛኛዎቹ ከውርደት ጋራ የተዛመዱ ቃላት ናቸው ብዬ ስለማምን “አዋርድሻለሁ” በሚለው ቃል አካትታቸዋለሁ። ነገዌ ይህ ሊሆንብኝና ሊደርስብኝ አይችልም በማለት ራሷን እንዳታታልል እግዚአብሔር የተጠቀመበት መንገድ ከዚህ ቀደም ተብላ የማትገመተውና ነገር ግን የተዋረደችውን ከተማ ኖእ አሞንን በምሳሌነት እንድታይ ያሳስባታል።
7. ጭፍሮችህ ሁሉ ሴቶች ናቸው የሚለው አነጋገር፤ በአሰር ሰራዊት ውስጥ ወንድ የሚባል አንድም ወታደር የለም ሁሉም ሴቶች ብቻ ናቸው ለማለት ሳይሆን፤ በዚህን ሰዓት እግዚአብሔር ድንጋጤን በሰራዊቱ ላይ ስለሚልክ ሁሉም ፈሪዎች ሆነዋል ለማለት ነው።
8. በዘመኑ በታላቅነቷ የታወቀችውና ማንም ከነበረችበት የከፍታ ሥፍራ ያወርዳታል ተብሎ የማትገመተዋን የአሰር ዋና ከተማ የሆነችውን ነገዌን እግዚአብሔር ከብዙ ትዕዛዞች በኋላ የደረሰችበትን እንኳን ማወቅ እስከማይቻልበት ድረስ ካዋረደ፤ በእኛም ሕይወት በአካባቢያችን የምናየውንና የምንሰማውን ክፉ እኛ በምናስበው መንገድና ጊዜ ባይሆንም እንኳን፤ እግዚአብሔር ግን በራሱ ሰዓትና በራሱ ጊዜ ልክ እንደ ነገዌ ታላቅና የማይገረሰስ በመሰለበት ሰዓት ሊያዋርደው እንደሚችል ማስታወስ ያስፈልገናል።